



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 973/2017**  
**03.10.2017. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавања издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Уњића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.1005/14 од 03.03.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.122/17 од 07.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2017. године, донео

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, јер нема прописан садржај, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.1005/14 од 03.03.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.122/17 од 07.08.2017. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.1005/14 од 03.03.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавања издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и изречена условна осуда тако што је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, обавезан је окривљени да плати суду на име трошкова кривичног поступка и паушала износ од 12.000,00 динара и на име нужних трошкова поступка законском заступнику оштећеног ББ износ од укупно 102.375,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења док је оштећени малолетни ВВ преко законског заступника мајке ББ, ради остваривања имовинског правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.122/17 од 07.08.2017. године одбијена је као неоснована заједничка жалба окривљеног АА и његовог браниоца, па је пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.1005/14 од 03.03.2017. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Уњић због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд другостепену

одлуку преиначи и у смислу члана 492. исту укине, врати на поновно одлучивање или да преиначи и првостепену и другостепену одлуку и оптуженог ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа одржане у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања спиа предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се та повреда састоји, већ у захтеву наводи да је нетачан навод у образложењу другостепене пресуде да није достављен доказ у вези примања социјалне помоћи окривљеног.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона наводи да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, али не наводи у чему се она састоји, нити иста, произилази из образложења захтева, а из образложења захтева не произилази ни било која друга повреда закона, нити је Врховни касациони суд овлашћен да процењује коју повреду закона је бранилац тачно имао у виду приликом подношења захтева, већ захтев испитује само у границама истакнуте повреде закона, због чега је захтев браниоца окривљеног АА оцењен да је без прописаног садржаја.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП.

**Записничар-саветник,  
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић